

SXEDIO.F59

8.3.1949: ΤΟ ΑΚΕΛ ΑΛΛΑΖΕΙ ΓΡΑΜΜΗ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΙΤΕΙΤΑΙ Η ΗΓΕΣΙΑ ΥΠΟ ΤΟΝ ΦΙΦΗ ΙΩΑΝΝΟΥ ΚΑΙ ΔΙΟΡΙΖΕΤΑΙ ΕΠΤΑΜΕΛΗΣ ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΚΑΘΟΔΗΓΗΓΗΣΗ ΜΕΧΡΙ ΤΟ ΕΚΤΟ ΠΑΓΚΥΠΡΙΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΣΤΟ ΟΠΟΙΟ ΘΑ ΕΚΛΕΓΟΤΑΝ Η ΝΕΑ ΗΓΕΣΙΑ

Μετά τις οδηγίες που έφερε από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας ο Γενικός Γραμματέας του ΑΚΕΛ Φιφής Ιωάννου τον Δεκέμβρη του **1948** για αλλαγή γραμμής και επιστροφή στη γραμμή της Ένωσης χωρίς σταθμούς ή αυτοκυβέρνηση, συνήλθε η Κεντρική Επιτροπή του Κόμματος τέσσερις συνολικά συνεδρίες.

Η νέα γραμμή για Ένωση και μόνο Ένωση, που είχε καθορίσει ο Γενικός Γραμματέας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, ΚΚΕ, Νίκος Ζαχαριάδης στους απεσταλμένους του ΑΚΕΛ Φιφή Ιωάννου, Γ. Γ. του ΑΚΕΛ και Ανδρέα Ζιαρτίδη που τον συνάντησαν στο αντάρτικο στην Ελλάδα τους τελευταίους μήνες του **1948** έγινε τελικά αποδεκτή.

Η Κεντρική Επιτροπή του ΑΚΕΛ κάμνοντας αυτοκριτική συμφώνησε ότι η προηγούμενη γραμμή της αυτοκυβέρνησης-ένωσης με συμμετοχή στη Διασκεπτική που είχε συγκαλέσει η αγγλική Κυβέρνηση για προσφορά συντάγματος, ήταν λανθασμένη και ότι έπρεπε να ακολουθηθούν οι οδηγίες του Ελληνικού Κομμουνιστικού Κόμματος, που είχε διαμηνύσει ότι εφόσον σε δύο μήνες οι κομμουνιστές θα βρίσκονταν στην Αθήνα για να πάρουν την εξουσία έπρεπε και το Κομμουνιστικό Κόμμα Κύπρου να ταχθεί υπέρ της Ένωσης χωρίς ενδιάμεσους σταθμούς.

Η Κεντρική Επιτροπή του ΑΚΕΛ έκρινε ότι τα λάθη βάρυναν όλα τα μέλη της και τα κομματικά στελέχη κι' έτσι έπρεπε να παραιτηθεί ολόκληρη η ηγεσία.

Εγγραψε για τις συνεδρίες αυτές ο Φιφής Ιωάννου στις αναμνήσεις του στην εφημερίδα ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ της Κύπρου το Σεπτέμβρη του **1976**:

"Εδώ πια όπως ήταν και φυσικό, άρχισαν οι

..."ανακρίσεις". Μια που η γραμμή Ζαχαριάδη υιοθετήθηκε ομόφωνα, έπρεπε να αναζητηθούν (και σωστά) οι υπεύθυνοι των λαθών. Και μέσα στην αναζήτηση αυτών των "υπευθύνων" (που αν ήσαν-εννοείται-"υπεύθυνοι" τότε δεν θα μπορούσε να υπάρχουν εξαιρέσεις, αφού ποτέ κανένας δεν αμφισβήτησε στην Κύπρο τη γραμμή ή την τακτική του Κόμματος, που πέρασε ομόφωνα και επί σειράν διασκέψεων και συνεδρίων) καταβλήθηκε προσπάθεια να διεκπεραιωθεί- στη δική μου πάντοτε προσωπική γνώμη- η πολύ παλιά σοβούσα από τον καιρό του Σέρβα, κρίση ηγεσίας του Κόμματος.

Δεν ενδιαφέρει- φρονώ - η κατάληξη που δόθηκε στα πράγματα. Αρκεί να λεχθή πως η αποχώρηση του υποφαινομένου από το κόμμα (Φιφή Ιωάννου), δεν είχε καμιά απολύτως σχέση με την αναπουμπούλαν εκείνη, μια και μετά το πέραςμα της ακόμη, εξακολούθησε νάναί μέλος της Κ. Επιτροπής και του Πολιτικού Γραφείου και υπεύθυνος-Διευθυντής του "Δημοκρατικού επίσημου Κομματικού οργάνου".

Με την παραίτηση όμως της Κεντρικής Επιτροπής το κόμμα παρέμεινε ακέφαλο κι έτσι οι παραιτηθέντες ανέθεσαν σε επταμελή Προσωρινή Κεντρική Καθοδήγηση να αναλάβει την ηγεσία μέχρι το Έκτο Συνέδριο του Κόμματος που προγραμματιζόταν για τα τέλη Ιουλίου, στο οποίο θα γίνονταν εκλογές για την ανάδειξη νέας ηγεσίας.

Στην Κεντρική Καθοδήγηση διορίστηκαν οι Εζεκίας Παπαϊωάννου, Ανδρέας Ζιαρτίδης, Ανδρέας Φάντης, Σάββας Ιακωβίδης, Γ. Χριστοδουλίδης και Παύλος Γεωργίου.

Οι τέσσερις, ήσαν μέλη της προηγούμενης Κεντρικής Επιτροπής που είχε παραιτηθεί (Παπαϊωάννου, Ζιαρτίδης, Φάντης και Σ. Ιωάννου) ενώ οι άλλοι τρεις έμπαιναν στην Κεντρική Επιτροπή, έστω και προσωρινά, για πρώτη φορά).

Αναφερόταν στην ανακοίνωση της Προσωρινής Κεντρικής Καθοδήγησης του ΑΚΕΛ στις 8 Μαρτίου 1949, δηλαδή τρεις μήνες μετά την επιστροφή του Φιφή

Ιωάννου από την Ελλάδα και τις συνομιλίες που είχε με τον Νικο Ζαχαριάδη:

"1. Στις 15 του Γεννάρη, στις 26 και 27 του Φεβράρη και στις 5 του Μάρτη 1949, συνήλθε σε συνεδρίες η Ολομέλεια της Κ. Ε. του ΑΚΕΛ, με τα ακόλουθα θέματα:

A. Η Πολιτική γραμμή και τακτική του Κόμματος μας.

B. Κριτική και αυτοκριτική της Κεντρικής Επιτροπής και των ανώτερων κομματικών στελεχών.

2. Η Κεντρική Επιτροπή διαπίστωσε σοβαρά λάθη στην πολιτική γραμμή και την τακτική του Κόμματος μας. Τα λάθη αυτά βαρύνουν το σύνολο της Κ.Ε. και των κομματικών στελεχών.

3. Από την κριτική και αυτοκριτική διαπιστώθηκε ομόφωνα πως στην πλειοψηφία της η Κ.Ε. αποτελείται από στοιχεία με μικροαστικές επιδράσεις και τάσεις, που δεν χορούν στην κομματική ηγεσία.

4. Σαν αποτέλεσμα των πιο πάνω διαπιστώσεων, η Κ. Ε. αποφάσισε με τη διαφωνία μόνο ενός να παραιτηθεί. Προτού παραιτηθεί, η Κ.Ε. αποφάσισε όπως μέχρι του προσεχούς Στ Συνεδρίου του Κόμματος, που θα συνέλθει περί τα τέλη Ιουλίου 1949, αναθέσει την ηγεσία του Κόμματος σε επταμελή προσωρινή Κεντρική Καθοδήγηση, από τους: Ε. Παπαϊωάννου, Α. Ζιαρτίδη, Α. Φάντη, Σάββα Ιωάννου, Στέλιο Ιακωβίδη, Γ. Χριστοδουλίδη και Παύλο Γεωργίου.

5. Το κομματικό σύνολο θα καταταπιστεί σε έκτακτες Γενικές συνελεύσεις που συνέρχονται αύριο (σήμερα) Τρίτη σ' όλες τις πόλεις, στις οποίες καλούνται να παρακαθήσουν και οι Γραμματείς των ομάδων της υπαίθρου. Ο λαός θα καταταπιστεί με λεπτομερή ανακοίνωση που εκδίδεται μέσα στις λίγες προσεχείς μέρες.

6. Η προσωρινή Κεντρική Καθοδήγηση του ΑΚΕΛ καλεί τα μέλη και τα στελέχη του Κόμματος να συσπειρωθούν γύρω της για την εξυγίανση κι ισχυροποίηση του Κόμματος σε βαθμό που να καταστεί

η δοκιμασμένη μαχητική πρωτοπορία στον αγώνα για τη λευτεριά του λαού μας.

Καλεί τα μέλη και τα στελέχη του Κόμματος σε συνεχή επαγρύπνηση για το σφιχτοδέσιμο του Κόμματος και την ασάλευτη του ενότητα. Καλεί το λαό σε πρωτοπορία, τα κομματικά μέλη και στελέχη σε νέους αγώνες για την εθνική απελευθέρωση του τόπου μας, την Ένωση με την Ελλάδα, για την ευημερία του λαού.

Πιστοί στο λαό μας, σίγουροι για την τελική νίκη, αλύγιστοι στις δοκιμασίες, άφοβοι στις θυσίες, αδάμαστοι στην πάλη, εμπρός όλοι στις επάλλξεις για το ψωμί και για τη λευτεριά του λαού μας
Λευκωσία **8, Μαρτίου 1949.**

Πιο αναλυτική και σαφής υπήρξε η ανακοίνωση της Προσωρινής Καθοδήγησης του ΑΚΕΛ προς τον Κυπριακό λαό που εκδόθηκε αργότερα.

Η Καθοδήγηση παραδεχόταν ανοικτά ότι αποτελούσε αυταπάτη η επιδίωξη συντάγματος αυτοκυβέρνησης και τόνιζε ότι μόνο με την Ένωση θα ικανοποιηίτο πλέον-αποδεχόμενο έτσι το κόμμα πλήρως τη γραμμή του πανίσχυρου, όπως θεωρείτο τότε, Νίκου Ζαχαριάδη.

"Για την ζωή, την ύπαρξη και την ανάπτυξη του τόπου μας, μια διέξοδος υπάρχει: Να ελευθερωθούμε εθνικά και να σμίξουμε ολόπλευρα την τύχη μας με τον αδελφό ελληνικό λαό. Μαζί του ενωμένοι θα ζήσουμε και μαζί του ενωμένοι να κτίσουμε το μέλλον μας" τόνιζε η ανακοίνωση της Προσωρινής Καθοδήγησης του ΑΚΕΛ.

Αναφερόταν αναλυτικά στην ανακοίνωση που εκδόθηκε στις **16 Μαρτίου 1949:**

"Εργάτες, αγρότες, εργαζόμενοι της Κύπρου.

1. Στη διάρκεια του πολέμου, το Ανορθωτικό Κομμα του εργαζομένου Λαού σήκωσε ψηλά τη σημαία της πάλης ενάντια στο χιτλεροφασισμό, ενάντια σε κάθε μορφή βίας και λαϊκής καταπίεσης. Στην πορεία του πολέμου το Κόμμα μας, πλημμυρισμένο από πίεση

στην τελική επικράτηση των συμμαχικών όπλων, όχι μόνο διέθεσε όλες του τις δυνάμεις για μια θετική και ουσιαστική συμβολή του Κυπριακού λαού στην αντιφασιστική υπόθεση όλων των λαών της γης, αλλά και ανεπιφύλαχτα έδωσε λαμπρό παράδειγμα της θυσίας με την ομαδική κατάταξη των μελών και των στελεχών του στο στρατό. Το ΑΚΕΛ μ'αυτό τον τρόπο πίστευε πως θεμελιώνει και εξοπλίζει ηθικά και πολιτικά, με το αίμα των παιδιών της Κύπρου, την εθνικο-απελευθερωτική διεκδίκηση του λαού μας.

2. Ξεκινώντας από μια τέτοια διαπίστωση, το ΑΚΕΛ στη διάρκεια του πολέμου, δεν ξεχώρισε ποτέ τον αντιφασιστικό αγώνα από την εθνική υπόθεση του Κυπριακού λαού και δεν έχασε στιγμή στο να διαπαιδαγωγεί τις λαϊκές μάζες πάνω στην αναγκαιότητα της πάλης για ικανοποίηση του εθνικού μας αιτήματος. Παράλληλα το κόμμα μας έκαμε ό,τι μπορούσε για να εξασφαλίσει πλήρη ενότητα στον αγώνα του Κυπριακού λαού για εθνική αποκατάσταση. Δε δίστασε να κάμει ακόμα και υποχωρήσεις για να εξασφαλίσει μια τίμια συνεργασία με όλους ανεξάρτητα από Κόμματα και παρατάξεις με την ελπίδα ότι έτσι θα κατορθώνετο να επιτευχθή ενιαία, οργανωμένη συστηματική και προγραμματισμένη εθνικοαπελευθερωτική πάλη.

Ταυτόχρονα κάναμε το παν για να πεισθεί η ελληνική Κυβέρνηση ν' αναλάβει το Κυπριακό Ζήτημα, προβάλλοντας αποφασιστικά μπροστά στη κατέχουσα δύναμη, τους διεθνείς Οργανισμούς και την παγκόσμια κοινή γνώμη σαν ελληνική διεκδίκηση. Με δική μας πρωτοβουλία και ενέργειες τοποθετήθηκε η υπόθεση της Κύπρου μπροστά σε διεθνή συνέδρια και σε πολιτικούς κύκλους του εξωτερικού και είναι σ' όλους γνωστό πως εμείς πρωτοστατήσαμε για την αποστολή διακομματικής Πρεσβείας στην Αθήνα και το Λονδίνο για να θέσει ανοιχτά το Κυπριακό ζήτημα.

3. Ομως ολότελα διαφορετική, ολότελα αντίθετη, υπήρξε η στάση και η διάθεση της αντίδρασης-Μοναρχοφασιστικής και Κυπριακής μεγαλοπλουτοκρατικής.

Οι ντόπιοι ηγέτες της δεξιοφασιστικής κλίμακας παντού και πάντα στάθηκαν οι καλύτεροι υπηρέτες της ξενοκρατίας. Ειρωνεύτηκαν τη γραμμή της εθνικής συνεργασίας και ενδιαφερόμενοι περισσότερο για τα εκμεταλλευτικά τοκογλυφικά τους συμφέροντα, διέσπασαν τις λαϊκές δυνάμεις και έσπειραν το διχασμό ανάμεσα στο λαό. Έκαμαν το παν για να κλείσουν ασφυχτικά την Ενωτική μας υπόθεση στον κλοιό των "φιλικών" ελληνοβρετανικών πλαισίων, ώμοσαν πίστη στο Βρετανικό "ιπποτισμό" διεκήρυξαν την επιθυμία τους να μείνει η Κύπρος και εκατόν ακόμη χρόνια υπόδουλη, παρά να διεκδικηθεί η υπόθεση μας σε διεθνείς Οργανισμούς, δέχτηκαν πρόθυμα να παραμείνει η Αγγλία σαν ιμπεριαλιστικός χωροφύλακας του τόπου, εφ' όσον θα παίζει τον αντικομμουνιστικό της ρόλο στην Ανατολική Μεσόγειο και κήρυξαν ανεπιφύλαχτα ότι η πρωταρχική τους έγνοια δεν είναι το ξεσκλάβωμα της Κύπρου από τους ξένους ιμπεριαλιστές, μα ο πόλεμος ενάντια στο ΑΚΕΛ και τους εξωκομματικούς συναγωνιστές μας.

4. Παράλληλα, ο μοναρχοφασισμός της Αθήνας προσπάθησε συνειδητά να γίνει (και έγινε) ο πρώτος και καλύτερος νεκροθάφτης της Κυπριακής υπόθεσης. Ξεπουλώντας όλη την Ελλάδα και το λαό της στους αγγλοσάξονες μαστόρους του, ξεπούλησε μαζί και την Κύπρο. Η Αθήνα από κέντρο έμπνευσης και ισχυροποίησης της Κυπριακής πάλης μεταβλήθηκε από τον Ελληνικό μοναρχοφασισμό σε κέντρο δικαίωσης της ιμπεριαλιστικής πολιτικής για διαιώνιση της σκλαβιάς μας. Το σάπιο, μοναρχοφασιστικό καθεστώς περιφρόνησε ιταμώτατα την εθνική μας Πρεσβεία. Εσκυψε δουλοπρεπέστατα την κεφαλή μπροστά στις απαιτήσεις του εγγλέζικου ιμπεριαλισμού που πάνω του στηρίζει την ύπαρξη του και σύστησε "σιγήν" στον ελληνικό και Κυπριακό λαό. Σ' όλες τις περιπτώσεις ανακίνησης του Κυπριακού, οι ψευδοκυβερνήσεις της Αθήνας δεν απέκρυψαν τη δυσφορία τους και έκαμαν το παν για να

μην ενοχληθούν οι άνθρωποι των μεγάλων μονοπωλίων, που με τις λόγχες τους τις κρατούν ακόμα στη ζωή. Ο

Τσαλδάρης έφτασε ως το σημείο να δικαιολογεί και τις ανθενωτικές δηλώσεις του Σαντάκ στην Κωνσταντινούπολη και έδειξε ότι δεν αισθένεται ντροπή και όταν ακόμη ομολογεί πως δεν πρόκειται να εγερθεί ποτέ το Κυπριακό ζήτημα μπροστά στη Βρετανική Κυβέρνηση.

5. Εξ άλλου ο ιμπεριαλισμός, ατιμάζοντας τις ίδιες τις διακηρύξεις και τις ίδιες τις υπογραφές του, εξακολούθησε και μετά το τέλος του πολέμου να κρατεί εθνικά υπόδουλο τον κυπριακό λαό, και προχώρησε και να επιδεινώσει την πολιτική του καταδυνάστευση και την οικονομική του εκμετάλλευση. Ιταμώτατα αρνήθηκε να ικανοποιήσει την παγκύπρια, παλλαϊκή απαίτηση για ένωση της Κύπρου με την Ελλάδα και με την παραμονή του στον τόπο μας, άνοιγε όλες τις προοπτικές για τη φασιστικοποίηση του τόπου και την παραπέρα οικονομική κατρακύλα των εργατών, των αγροτών και των εργαζομένων. Βασική μεταπολεμική έγνοια του αγγλοαμερικάνικου ιμπεριαλισμού ήταν να μεταβάλει τον τόπο μας σε πολεμική βάση, να περιπλέξει την Κύπρο στο γενικό σχέδιο της οργάνωσης ενός νέου πολέμου και να την κάνει κέντρο Μεσανατολίτικου στρατιωτικοπολεμικού τυχοδιωχτισμού, με κατεύθυνση το κτύπημα των λαϊκών προοδευτικών κινήματων, την οργάνωση πολεμικών μπλοκς, το στήσιμο στρατηγικών βάσεων, την εγκαθίδρυση του φασισμού και την ετοιμασία ενός νέου πανανθρώπινου αιματοκυλίσματος για παγκόσμια επικράτηση.

6. Μέσα από τέτοιες συνθήκες ιμπεριαλιστικής απάτης και μοναρχοφασιστικής και ντόπιας πλουτοκρατικής καταπρόδωσης του εθνικού μας ζητήματος βγάλαμε τη σωστή διαπίστωση για περιπλοκή της υπόθεσης του λαού μας, για παραπέρα εμπόδια στον εθνικοαπελευθερωτικό μας αγώνα. Υπερεχτιμήσαμε όμως στην αντικειμενική προέκταση των χρονικών πλαισίων που μέσα τους θάβρισκε τη λύση του το Κυπριακό ζήτημα. Στο μεταξύ ο λαός μας, όχι μονάχα συνέχιζε, παρά τη θέληση του, απόλυτα

βία να ζει κάτω από τον ιμπεριαλιστικό ζυγό, αλλά και τα πολιτικά του δεσμά, διαρκώς σφίγγονταν και περισσότερο στο λαιμό του, και η οικονομική του εξαθλίωση τραβούσε διαρκώς και περισσότερο προς το απροχώρητο.

7. Μπροστά σ' αυτή την κατάσταση, μπροστά στο καθολογικό λαϊκό αδιέξοδο, μπροστά στο χείλος του γκρεμού που η ιμπεριαλιστική και ντόπια αντίδραση προσπαθούσε να ρίξουν τον τόπο μας, εμείς, πλημμυρισμένοι από την έγνοια της λαϊκής επιβίωσης και της εθνικής απολύτρωσης πιστέψαμε ότι μπορούσαμε να βγούμε από το ολόπλευρο τέλμα που εβυθιζόταν ο τόπος μας, αν αγωνιζόμαστε για παροχή ενός συντάγματος αυτοκυβέρνησης, που θα το χρησιμοποιούσαμε σα βάθρο πολιτικής και οικονομικής ανακούφισης και παραπέρα ανάπτυξης της εθνοκοινοπολιτισμικής μας πάλης.

Αυτή η στροφή μας αποδείχτηκε μια αυταπάτη, όπως αυταπάτη αποδείχτηκε κι η πεποίθηση που καλλιεργούσε συστηματικά η δεξιά πλουτοκρατική αντίδραση πως αυτόματα και άμεσα με το τέλος του πολέμου ο Κυπριακός λαός θα έβρισκε την εθνική του αποκατάσταση. Δεν νοιώθουμε κανένα δισταγμό να ομολογήσουμε πως εδώ βρίσκεται το λάθος μας. Ο "φιλελευθερισμός" του ιμπεριαλισμού αποδείχθηκε πως δεν σημαίνει τίποτε άλλο παρά λαϊκή καταπίεση, οικονομική εξαθλίωση και εθνικό εξανδραποδισμό των λαών. Ο ιμπεριαλισμός βρήκε ότι ο καλύτερος τρόπος για ν' αποδείξει τις "αγαθές" και "φιλελεύθερες" διαθέσεις του προς τον Κυπριακό λαό ήταν να δυναμώσει τα πολιτικά του δεσμά, να σέρνει στα δικαστήρια και τις φυλακές τους αγωνιστές του λαού, να σηκώνει τα όπλα ενάντια σε απεργούς εργάτες που αγωνίζονται για καλύτερους όρους δουλειάς και ισχυροποιεί ακόμη παραπάνω το αστυνομικό, χαφιεδίστικο κράτος της βίας, να αναβιώνει τα έκτακτα μέτρα, ν' απαγορεύει συνθήματα σαν "ΖΗΤΩ Η ΕΝΩΣΗ" και ΚΑΤΩ Ο ΦΑΣΙΣΜΟΣ", να απεργάζεται την πλήρη χρεωκοπία του τόπου και την ολοκληρωτική εξαθλίωση

του εγαζομένου λαού, και σ' όλα αυτά να έχει την αποφασιστική υποστήριξη της μεγαλοκεφαλαιοκρατίας και των λακέδων της.

8. Ετσι, εκεί που έφτασαν σήμερα τα πράγματα το κόμμα και ο λαός, από την ίδια την πείρα της ζωής, έχουν πέρα για πέρα πεισθεί πως τίποτε δεν πρέπει να σώσει την Κύπρο και το λαό της, παρά η άμεση απαλλαγή της Νήσου από τον εγγλέζικο ιμπεριαλιστικό ζυγό και η ένωση μας με την Ελλάδα. Για τη ζωή, την ύπαρξη και την ανάπτυξη του τόπου μας, μια διέξοδος υπάρχει: Να ελευθερωθούμε εθνικά και να σμίξουμε ολόπλευρα την τύχη μας με τον αδελφό ελληνικό λαό. Μαζί του ενωμένοι να ζήσουμε και μαζί του ενωμένοι να κτίσουμε το μέλλον μας. Ο ίδιος ο ιμπεριαλισμός με την πολιτική του βάζει ωμά μπροστά στο λαό μας το πρόβλημα του αδιάκοπου αγώνα για την άμεση εθνική μας αποκατάσταση, που είναι ο μόνος δρόμος λαϊκής επιβίωσης και εθνικής σωτηρίας.

9. Δίπλα σ' αυτό δεν πρέπει να παραμελούμε τον αγώνα για την κατάργηση των ανελευθέρων Νόμων και τις οικονομικές διεκδικήσεις του λαού. Ο αγώνας για τα καθημερινά προβλήματα του λαού, ο αγώνας ενάντια στους ανελεύθερους Νόμους, ο αγώνας ενάντια στη μεταβολή του τόπου μας σε πολεμική βάση, είναι αναπόσπαστα συνδεδεμένος με τον ενωτικό μας αγώνα. Η γραμμή μας ξεκάθαρη είναι τούτη: Αγώνας για την ένωση της Κύπρου με την Ελλάδα. Αγώνας για την κατάργηση των ανελευθέρων Νόμων. Αγώνας για τη διατήρηση και επέκταση των οικονομικών κατακτήσεων του λαού. Αγώνας ενάντια στην πολεμική βάση.

10. Η ντόπια πλουτοκρατική αντίδραση θορυβολογεί για τα λάθη που διαπράξαμε και θέλει να παρουσιάζεται με το μανδύα του βέρου πατριώτη, ανεμίζοντας δημαγωγικά το σύνθημα " Ένωσις και μόνον Ένωσις".

Τίποτε όμως δεν μπορεί να συγκαλύψει την πραγματικότητα και να θολώσει τα νερά. Οι αντιδραστικοί "εθνικόφρονες" δεν σταμάτησαν ούτε για μια στιγμή τη στενή τους συνεργασία με την

Κυβέρνηση για τη χάλκευση των αλυσίδων της σκλαβιάς μας. Η δεξιά πλουτοκρατική αντίδραση στάθηκε ο στυλοβάτης του μισητού Παλμερικού Καθεστώτος. Τα μέλη του Εκτελεστικού και Συμβουλευτικού σώματος των Σχολικών Εφορειών, οι Μουκτάρηδες, όλοι αυτοί ήταν και είναι οι φανατικοί οπαδοί και στελέχη της δεξιάς παράταξης. Στις δύσκολες στιγμές της Κυβέρνησης, η δεξιά καταπροδώνοντας πάντα το εθνικό συμφέρον, φρόντισε να βγάλει την Κυβέρνηση από τη δύσκολη θέση της. Η συνεργασία τους, που συνεχίζεται και σήμερα πιο στενή, αποτελεί ένα σοβαρό εμπόδιο στην αποτελεσματική διεξαγωγή του ενωτικού αγώνα, γιατί επιτρέπει στην Κυβέρνηση να δρα ανενόχλητα με τη βεβαιότητα πως θάχει την επιδοκιμασία των "εθνικοφρόνων".

Τα Δεκεμβριανά στην Ελλάδα κι η ξένη επέμβαση που ακολούθησε, έδωσαν στους "εθνικόφρονες" την αφορμή που ζητούσαν για να τορπιλλίσουν τον ενωτικό αγώνα, το ζήτημα μας, ισχυρίζονταν- δεν έπρεπε να πάει στον ΟΗΕ, για να μη φέρει σε δύσκολη θέση την Αγγλία, την "προστάδιδα" της Ελλάδας. Οι "εθνικόφρονες" δε σταμάτησαν ούτε για στιγμή να σπείρουν αυταπάτες μέσα στο λαό, πως το εθνικό μας ζήτημα θα λυθεί μέσα στα πλαίσια της "αγγλοελληνικής φιλίας". Η δεξιά παράταξη δεν είναι λάθη που διέπραξε, μα σωστή προδοσία. Δεν είναι ενωτική πολιτική που διεξάγει, μα ανθενωτική υποχθόνια δράση.

Το ΑΚΕΛ δεν σκοπεύει, ούτε έχει ανάγκη να διακαιολογήσει τα λάθη των άλλων. Οποιος αγωνίζεται μπορεί να περιπέσει σε λάθη, κι όποιος αγωνίζεται τίμια και αντρίκια τα ομολογεί και τα διορθώνει. Μα εκείνοι που έχουν εγκαταλείψει και καταπροδώσει τον ενωτικό αγώνα, το λιγώτερο που έχουν να κάμουν είναι να σιωπήσουν.

11. Με τόλμη ομολογούμε τα λάθη μας μπροστά στο λαό. Με τόλμη διορθώνουμε αυτά ατα λάθη και πάλι ανοιχτά μπροστά στο λαό. Και με περισσότερη τόλμη

είμαστε έτοιμοι, ανασυγκροτώντας τις κομματικές μας καθοδηγήσεις, και το κομματικό μας σύνολο να βαδίσουμε, χέρι με χέρι με το λαό, κρατώντας ψηλά τη σημασία του ενωτικού αγώνα, για την πλήρη εθνική αποστρατικοποίηση του τόπου μας, για μια καινούργια κι ευτυχισμένη ζωή.

12. Καλούμε το λαό σε συμφιλίωση, συσπείρωση των δυνάμεων του, απομόνωση των εχθρών του ενωτικού αγώνα και σε αδιάλλαχτο ενιαιομετωπικό, συστηματικό, οργανωμένο και μαχητικό αγώνα για την Ένωση της Κύπρου με την Ελλάδα.

Καλούμε το κομματικό σύνολο στην πρώτη γραμμή αυτού του αγώνα, έτοιμοι για κάθε θυσία, έτοιμοι με το παράδειγμα τους να εμπνεύσουν και να καθοδηγήσουν το λαό στη πάλη για την εθνική μας απολύτρωση, στην πάλη για το ψωμί και τη λευτεριά του Λαού μας".